

Apare la fiecare început de lună.

Cuprinde tot sau aproape tot despre colectivitatea Vulcana-Băi.

Urmărește să culeagă și să împrăștie cam tot ce interesează.

Mulțumește cititorilor săi, asigurându-le apolitismul declarat.

Nr. 18 din 1 iulie 2012

MENSUAL AL VULCĂNENILOR ȘI...AL CELOR CU „OCHII” PE EI!

„Iubirea e o forță cu care putem schimba tot.”

(Paulo COELHO)

METAFORA CREIONULUI

Brazilianul Paulo Coelho este un cunoscut textier și romancier. El a devenit unul dintre autorii cei mai citați din lumea de azi. Beneficiarul a numeroase premii internaționale de prestigiu, printre care Premiul de cristal de World Economic Forum și Legiunea de Onoare a Franței, Paulo Coelho este un scriitor cu puterea de a inspira națiuni.

Extrem de controversat, se spune despre Paulo Coelho că este un scriitor „comercial”, că operele lui sunt citite pentru că „este la modă”, unii critici îl pun chiar sub acuzația de plagiat. Eu, sincer, am citit câteva din cărțile acestui autor, însă scopul pentru care am făcut această introducere este faptul că am găsit o frumoasă povestioară al cărei autor este, încărcată de tâlc, iar nu să fac aprecieri asupra operei lui în genere. Sper să vă placă și vouă, dragi cititori, iar dacă nu se va întâmpla acest lucru, îmi asum cu responsabilitate criticile de rigoare!

„Copilul își privea bunicul scriind o scrisoare. La un moment dat, întrebă:

- Scrii o poveste care ni s-a întâmplat nouă? Sau poate e o poveste despre mine? Bunicul se opri din scris, zâmbi și-i spuse nepotului:

- E adevărat, scriu despre tine. Dar mai important decât cuvintele este creionul cu care scriu. Mi-ar plăcea să fii ca el, când vei fi mare.

Copilul privi creionul intrigat, fiindcă nu văzuse nimic special la acesta.

- Dar e la fel ca toate creioanele pe care le-am văzut în

viața mea!

- Totul depinde de felul cum privești lucrurile.

Există cinci calități la creion, pe care dacă reușești să le menții, vei fi totdeauna un om care trăiește în bună pace cu lumea:

- prima calitate: poți să faci lucruri mari, dar să nu uiți niciodată că există o Mână care ne conduce pașii. Pe aceasta Mână o numim Dumnezeu și El ne conduce totdeauna conform dorinței Lui;

- a doua calitate: din când în când trebuie să mă opresc din scris și să folosesc ascuțitoarea. Asta înseamnă un pic de suferință pentru creion, dar până la urmă va fi mai ascuțit. Deci, să știi să suporti unele dureri, pentru că ele te vor face mai bun;

- a treia calitate: creionul ne dă voie să folosim guma pentru a șterge ce era greșit. Trebuie să înțelegi că a corecta un lucru nu înseamnă neapărat ceva rău, ceea ce este important e faptul că ne menținem pe drumul drept;

- a patra calitate: la creion nu este important lemnul sau forma lui exterioară, ci mina de grafit din interior. Tot așa, îngrijește-te de ce se întâmplă înlăuntrul tău;

- și, în sfârșit, a cincea calitate a creionului: lasă totdeauna o urmă. Tot așa, să știi că ceea ce faci în viață va lăsa urme, astfel că trebuie să încerci să fii conștient de fiecare faptă a ta."

✍ Pompilia BĂJENARU

BIBLIOTECAR,

BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

*„Munca este negația eternității.”
(Emil CIORAN)*

VULCANA-BĂI ÎN STRAI DE SĂRBĂTOARE

Trei zile au ținut vulcănenii la temperaturi intense... Pe parcursul acestor zile s-au derulat o serie de activități pe cât de interesante și atractive pe atât de interes maxim pentru comuna noastră și nu numai...

S-o luăm cronologic: pe 27 iunie a avut loc lansarea proiectului REGIO, proiect ce se orientează către redescoperirea și valorificarea așa-ziselor „ape minerale de zăcământ” extrem de bogate în cloruri de sodiu, iod, brom, ape benefice în tratarea multor afecțiuni cronice.

Probabil că acestea sunt cele mai vechi, „de când lumea” referințe din cultura populară la calitățile tămăduitoare ale unor ape mai vechi chiar și decât primele atestări istorice ale așezărilor umane care au luat ființă în preajma unor izvoare balneare. Proiectul vizează trei localități: Pucioasa, Bezdead și Vulcana-Băi din județul

nostru., localități ce astăzi își redevăluie tezaurul de sănătate și calitățile originare, așteptând să fie redescoperite.

Să dea Dumnezeu ca acest proiect să fie o reușită iar localitatea noastră să-și merite (sau **remerite**) din plin numele de VULCANA-BĂI!

A doua zi – 28 iunie, am sărbătorit ca în fiecare an de ceva vreme încoace ZIUA DASCĂLULUI VULCĂNEAN. Este cu adevărat o sărbătoare pentru noi: cei care ne-au călăuzit primii pași în educație și învățare sunt în această zi specială lângă noi... Dascălii pe care i-am avut, mulți dintre ei ajunși acum la pensie sunt lângă noi determinându-ne să facem o prospecțiune în timp – acel timp în care noi eram copii, elevi în bănci, dornici de a învăța și a deveni oameni mari, iar dumnealor, din spatele catedrei ne „modelau” cu grijă pentru a ne împlini visurile.

Emoțiile debordează în această zi, în fiecare an, tot mai intense... A fi dascăl este o menire nu o profesie din punctul meu de vedere. Ei, dascălii noștri aflați în această zi iarăși lângă noi sunt dovada certă a faptului că dincolo de a fi oameni ca toți oamenii, ei reprezintă FORȚA unei comunități. Datorită lor suntem astăzi ceea ce suntem și niciodată nu vom găsi suficiente cuvinte pentru a le mulțumi...

Dumnezeu să-i binecuvânteze!

În cea de-a treia zi - 29 iunie, de 12 ani încoace ne-am obișnuit să fim în *strai de sărbătoare*. Ziua de Sf. Petru și Pavel a fost stabilită ca ZI A COMUNEI VULCANA-BĂI și o sărbătorim cum se cuvine. Serbări, cântec, joc și numai voie-bună...

De dimineață, copiii școlilor din localitatea noastră ne încântă cu cele mai reușite momente artistice pregătite asiduu, din vreme, de ei și cadrele didactice. Se continuă cu un concurs folcloric numit sugestiv VULCANA-BĂI ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE la care participă formații de dansuri populare, cântăreți din comunele învecinate, comune care răspund invitațiilor noastre și care au marea dorință de a ne face cunoscute dansurile specifice localităților din care provin. Se continuă cu mesajul primarului de ZIUA COMUNEI VULCANA-BĂI și înmânarea de către acesta a distincției locale PREMIUL PROFESOR VIRGILIU MAREȘ – distincție specială menită să marcheze personalitatea celui care a fost vreme de aproape 4 decenii dascăl al școlii de aici și mentor al vulcănenilor. Se înmânează apoi distincțiile atribuite elevilor ce au obținut rezultate deosebite la învățătură și bună-purtare în anul școlar recent încheiat, respectiv premianților întâi din școlile de pe raza comunei noastre.

Intenționat am lăsat la final aspectul care, anul acesta, a amplificat importanța, farmecul și spectaculozitatea acestei sărbători... În decursul acestui an comuna Vulcana-Băi a realizat un mare și important pas prin intermediul și la inițiativa domnului primar *Emil DRĂGHICI* – înfrățirea cu comuna SELEMET din Republica Moldova – bucățica ruptă din trupul ROMÂNIEI MARI. Aportul cultural și sentimentul pe care prezența fraților noștri de peste Prut le-au oferit au dat o nuanță aparte acestei zile...

Întrebarea firească pe care o aștept de la orice cititor este: *De ce SELEMET?* Ei bine, toți știm că primarul nostru de atâta vreme încoace nu este numai primar al comunei noastre ci este și PREȘEDINTELE ASOCIAȚIEI COMUNELOR DIN ROMÂNIA. Selemetul are în frunte chiar omologul primarului nostru. Deci, în afara faptului că avem același sânge de român, mai avem un motiv în plus și ne mândrim cu faptul că românii noștri sunt *FRUNTEA* în toate!

Și acum voi face un scurt istoric al localității Selemet: este așezat în partea de sud a Republicii Moldova, fiind situat între două dealuri, pe ambele părți ale râului Schinoasa, la 50 km sud-est de orașul Tighina și 60 km de orașul Chișinău. Distanța până la centrul raional Cimișlia este de 12 km. La nord, satul Selemet este delimitat de teritoriul primăriei Satul Nou, la sud cu teritoriul primăriei satului Mihailovca, la vest cu teritoriul primăriei Cimișlia. Numărul de locuitori este de

4279 persoane, suprafața totală este de 6191,55 ha, densitatea populației este de 69 locuitori/1 km pătrat.

Satul este fondat în 1766. Între Selemet și Satul Nou trece „Valul lui Traian” construit prin anii 105-110 era noastră. Prin sat trece calea ferată Chișinău-Reni construită prin 1870. În anul 1874 a fost construită biserica „Sfântul Dumitru” care activează și în prezent. Ceva mai târziu, și anume în 1893, a fost construită și deschisă o școală, edificiu care a fost utilizat până în 1983 când a fost dată în folosință o școală modernă cu 1628 de locuri. Din toate timpurile ocupația de bază a locuitorilor a fost agricultura și creșterea animalelor (*vităritul* – cum spun ei).

LEGENDA SATULUI:

Potrivit unei legende pe care bătrânii o transmit din gură în gură, denumirea satului provine de la „SALAMAT” – numele fetei unui bogătaș turc care a stăpânit cândva locurile din împrejurimi. Într-o zi s-a abătut o apă mare care a înecat totul în cale. Moșierul a reușit să fugă însă fiica sa SALAMAT a fost prinsă de valuri. Bogătașul a trimis înapoi slugi ca s-o salveze însă niciunul dintre ei nu s-a mai întors... De atunci toți au început a spune: „Mă duc la SALAMAT”, adică acolo unde s-a înecat fiica boierului. Cu timpul, denumirea satului se pronunța diferit, până când oamenii au început a-i spune SELEMET...

✍ Pompilia BĂJENARU

BIBLIOTECAR,

BIBLIOTECA COMUNALĂ „Grigore ALEXANDRESCU”

*„Înlăuntrul nostru suntem la fel, cultura e
singura care face diferența.”
(CONFUCIUS)*

ULTIMA REUNIUNE DE PROIECT

Gheorghe și Sorina Pîrvu.

Întâlnirea organizată în Komlo - Ungaria a fost ultima din cadrul parteneriatului Comenius, motiv pentru care, în afara activităților obișnuite la asemenea evenimente, a fost programată o secțiune a evaluării proiectului. Toate obiectivele stabilite ale proiectului au fost atinse, toate produsele finale propuse s-au realizat la timp: idei inovatoare de antreprenoriat, site-ul proiectului, un dicționar cu termeni specifici antreprenoriatului în toate cele șase limbi și un jurnal tipărit.

În perioada 28 mai – 1 iunie 2012, Școala cu clasele I-VIII Vulcana de Sus, a fost prezentă la întâlnirea de proiect organizată în KOMLO –UNGARIA, în cadrul parteneriatului multilateral „The youngest entrepreneurs of Europe”, finanțat prin Programul de Învățare pe tot Parcursul Vieții, acțiunea Comenius.

La întâlnirea de proiect au participat toate cele șase țări partenere, reprezentate de elevi și profesori. Școala noastră fost reprezentată de doi profesori: Maria Manuela

Prima zi a fost destinată vizitării împrejurimilor și am observat spiritul antreprenorial prin turism și echitație – o peșteră și o stațiune în care turiștii sunt plimbați cu trăsurile prin împrejurimi, un parc de distracție pentru cei mici și cei mari.

Ziua următoare a fost destinată întâlnirii oficiale cu cadrele didactice din școală și cu conducerea instituției gazda, care de altfel ne-a însoțit pe tot parcursul vizitei. Ne-a fost prezentată școala și sistemul de funcționare. Toți partenerii au declarat deschis că este cea mai frumoasă școală din proiect, o școală cu tradiție, un bun management, un colectiv unit. Ne-au atras atenția tablourile de promoție, ale tuturor elevilor ce au trecut prin școală de la deschiderea școlii și până în prezent. O sală de sport bine întreținută care a dat Ungariei una dintre cele mai mari handbaliste Ildiko Padar. O școală cu un număr mare de romi în care am găsit o atmosferă liniștită, extrem de caldă și apropiată, un program artistic plin de talent. Am asistat la diverse activități la clasă – lecții inovative de geografie, chimie, muzică. În aceeași zi s-a realizat vizita la primăria localității unde am fost întâmpinați de domnul primar, la grădinița de copii unde am asistat la un mini-spectacol. Ne-a fost prezentat un scurt istoric al comunității și s-au vizitat obiectivele turistice cele mai importante: o catedrala catolică, monumentul eroilor, casa satului care este compusă dintr-un mini-muzeu ce reprezintă o veche casă specifică zonei, loc unde ni s-a oferit și o masă tradițională și dansuri populare.

Fiecare cetățean se mândrește cu capitala țării, motiv pentru care a treia zi a fost dedicată vizitării Budapestei. Un oraș extraordinar, o arhitectură impresionantă, o plimbare pe Dunăre, la bastionul pescarilor, în centrul orașului. Spiritul antreprenorial este prezent de asemenea prin turism și vânzarea de suveniruri. Ultima parte a zilei a fost rezervată finalizării produsului final – jurnal proiectului.

În ziua a patra am vizitat orașul Eger, unde este cel mai apropiat centru universitar și unde elevii școlii merg mai departe la liceu și apoi la universitate. Am asistat la un concert de orgă într-una din marile catedrale, am vizitat muzeul orașului, am realizat un tur cu autobuzul pentru a vedea și alte obiective importante, terminând prin vizita la un complex de crame, zona fiind una viticolă. În a doua parte a zilei am discutat despre conținutul raportului final, despre modalitatea în care trebuie să organizăm și să colectăm datele relevante pentru activitatea de raportare. Am dezbătut probleme legate de introducerea pe site-ul proiectului unor materiale de diseminare. Am discutat rezultatele chestionarelor de evaluare, chestionar aplicat în fiecare școală parteneră, a produselor finale, a rezultatelor proiectului. Am discutat metodele de introducere a rezultatelor în baza de date EST.

Gazda din Ungaria a proiectului a organizat pentru oaspeți o nuntă tradițională pentru a înțelege mai bine tradițiile și a organizat o activitate finală care a stârnit amintiri din timpul proiectului și lacrimi de despărțire.

În lunile rămase, va continua în toate țările partenere (Portugalia, Bulgaria, Polonia, Ungaria, România, Turcia) cu activități de diseminare a rezultatelor obținute și pregătirea raportului final.

Ne mândrim cu acest proiect ce a dat o dimensiune europeană micuței noastre școli, ne bucurăm că au beneficiat de acest proiect atât elevii cât și profesorii vulcăneni.

✍ Prof. Maria-Manuela GHEORGHE
Prof. Sorina PÂRVU
ȘCOALA VLAD ȚEPEȘ VULCANA DE SUS

RELIGIE ȘI ȘTIINȚĂ

Este cunoscut faptul că problemele fundamentale privind existența lumii și sensul ei cu cât sunt mai cercetate, cu atât mai mult provoacă spiritul și îndeamnă la o căutare adâncă a adevărului.

În timp ce Biserica propovăduiește Adevărul revelat de Dumnezeu, știința caută cu mijloace proprii rațiunii omenești să dea răspuns și soluții întrebărilor lumii.

Trebuie să precizăm de la bun început că **între religie și știință nu există opoziție, ci distincție**. Știința lămurește multe din tainele lumii, dar inițiativa ei este limitată pentru că se sprijină numai pe rațiune. Or, cunoașterea adevărată înseamnă mult mai mult. Dacă rațiunea nu ar fi sprijinită de lucrarea Duhului Sfânt, poarta spre Adevăr ar rămâne închisă. Știința, ca să înainteze tot mai mult în eforturile ei, ar trebui să dea rațiunii ceea ce în teologie se numește *căldura dragostei și lumina credinței*

În secolul nostru, în ultimii 50 de ani, sub dictatul unei ideologii de clasă, oameni de știință - mai mult sau mai puțin competenți - au încercat să compromită Biserica și adevărurile Revelației dumnezeiești, propunând diferite teorii potrivnice credinței în Dumnezeu și formulând critici la adresa unora dintre minunile biblice. Marxismul și materialismul științific și istoric au contribuit în cea mai mare măsură la descreștinarea și ateizarea societății și culturii moderne, atrăgând adepți din rândul scriitorilor și filosofilor, incitându-i și încurajându-i să creeze falsa dogmă a unei științe atotputernice, capabile să explice totul și să înlocuiască religia. Dar această încercare diabolică a dat greș, imboldul eliberării popoarelor de sub tirania comunistă fiind tocmai credința în Dumnezeu.

Instaurarea regimului comunist după cel de-al doilea război mondial, reforma învățământului, a dus însă la promovarea educației așa-zis ateist-științifice. Religia a fost exclusă ca disciplină educativă în școlile publice, frecventarea bisericilor a devenit o problemă pentru fiecare, cu consecințe uneori grave asupra familiei sau carierei, iar despre o educație religioasă sistematică nici nu mai putea fi vorba.

După revoluția din decembrie 1989 multe libertăți au fost recăpătate inclusiv cele religioase. Până și cel mai înalt for cultural, Academia Română, a avut în rândurile sale clerici și profesori de teologie, părintele Dumitru Stăniloae (1903-1993). Astăzi, în Academia Română funcționează o secție de Filosofie, Teologie, Psihologie și Științe Pedagogice, în care teologia ortodoxă a fost reprezentată de părintele profesor Dumitru Popescu.

Ideea că religia și știința se exclud, ca optând pentru una trebuie să te împotrivesți celeilalte, este anulată de realitatea care ne arată că numeroși savanți au fost și sunt profund religioși. Cei mai mulți dintre adevărații cercetători au înțeles că fără credința în Dumnezeu nu se poate dobândi adevărata cunoaștere.

Biserica românească dintotdeauna a apărut limba și cultura națională, a încurajat mereu cercetarea și toate demersurile omului spre cunoaștere. Cele mai bogate biblioteci s-au păstrat în mănăstiri și în biserici, ca mărturie a continuității neamului nostru în acest spațiu cultural est-european și a dragostei poporului român pentru știință.

O importantă contribuție la cercetarea științifică în domeniul vast și pasionant al Teologiei au adus-o în vremurile noastre ierarhi și teologi români de prestigiu precum Mitropolitul Antonie Plămădeală, Mitropolitul Nestor Vornicescu, Mitropolitul Nicolae Corneanu, Arhiepiscopul Bartolomeu Anania, Episcopul Emilian Birdaș, Părintele vrednic de pomenire Dumitru Stăniloae și

alți renumiți profesori de Teologie ortodoxă. Academia Română are în sânul ei oameni ai Bisericii, ierarhi și clerici care sporesc prestigiul culturii naționale. Studenți și doctoranzi din partea Bisericii sunt trimiși anual în străinătate pentru specializare și pentru studii aprofundate.

Se poate afirma pe bună dreptate că religiozitatea a constituit prima motivație a cunoașterii și primul izvor al culturii umane.

Biserica a cultivat de-a lungul timpului și a dat amploare diferitelor arte, arhitecturii, muzicii, picturii... Ca nici o alta formă de cultură creștină, pictura bizantină este simbolul plastic, de proporții al întregii revelații date lumii prin Iisus Hristos. Pictura bizantină zugrăvește, mai presus de documentul istoric, dogma Bisericii Ortodoxe. Se înțelege din pictura bizantină că Biserica noastră este un așezământ cosmic, spiritual, de pietate și cultură.

Există un efort permanent al slujitorilor Bisericii de a adânci tainele cunoașterii și de a studia neconținut. Numeroase reviste teologice, cu studii și articole de specialitate, îmbogățesc zestrea culturală a Bisericii, întemeiată pe învățăturile Sfinților Părinți care au făcut din *Teologie - adevărata știință*.

Știința, în afara religiei duce la transformarea ei în pseudo-știință și la o înțelegere strâmbă asupra lui Dumnezeu, a lumii și a omului.

Colaborarea dintre ele este firească, benefică, constructivă și voită de Dumnezeu, pe când conflictul dintre ele este nefiresc și artificial creat.

Adevărata știință și adevărata teologie nu pot intra în conflict. Conflictele dintre ele se nasc acolo unde teologia încetează să fie adevărata teologie și știința încetează să fie adevărata știință. Chiar dacă numai una dintre ele devine pseudo-știință, respectiv pseudo-teologie, conflictul este inevitabil.

Dialogul dintre știință și teologie este benefic atât pentru știință și teologie cât și pentru universul întreg. El se dovedește util și în realizarea unei misiuni cât mai bune a Bisericii.

✍ **Pr. Paroh Constantin MILEA**
Parohia Vulcana de Sus

„Copilăria e ste locul de refugiu al problemelor insolubile.”
(Marin PREDĂ)

SCHIMB DE EXPERIENȚĂ ÎN CADRUL PROIECTULUI CENTRUL DE RESURSE ȘI SPRIJIN ÎN EDUCAȚIE

În ziua de 21 iunie 2012, Centrul de Resurse și Sprijin în Educație (CRSE) Vulcana-Băi, a primit în schimb de experiență experți ai proiectului din 9 (nouă) județe, municipiul București și membrii ai „FUNDAȚIEI COPIII NOȘTRI”, conform programului din proiect.

Evenimentul a fost organizat în sala, frumos amenajată, a Căminului cultural „Ion MINULESCU” din comuna Vulcana-Băi.

După primirea invitațiilor cu pâine și sare, cum stă bine omului de la țară să-și primească musafirii, primarul comunei *Emil DRĂGHICI*, a avut cuvântul de deschidere și de bun venit iar apoi a urmat programul artistic, prezentat de copiii din Centru.

De asemenea, a fost prezentată o scenetă autentică și adaptată la cerințele centrului, care se potrivea mână cu activitatea centrului și cu ceea ce învață copiii cuprinși în proiect.

Copiii au prezentat tot programul cu multă responsabilitate și au reușit să smulgă aplauze din partea „privitorilor”, iar echipa de proiect a primit o mulțime de felicitări pentru munca prestată cu acești copii.

La vizitarea Centrului, invitații noștri au semnat în „CARTEA DE OASPEȚI” unde au avut numai cuvinte de laudă la activitatea echipei de proiect iar apoi, au primit câte un „SUVENIR DE VULCANA-BĂI”.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI
PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POS DRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

MINISTERUL
EDUCAȚIEI
CERCETĂRII
TINERETULUI
ȘI SPORTULUI
OIPOSDRU

FUNDAȚIA COPIII
NOSTRI

Motto-ul nostru este:

„Poți să zâmbești copile, că ai noroc,
când ești la centru, viața-i un joc.”

CARTE DE OASPEȚI

CRSE VULCANA-BĂI IUNIE 2012

A doua zi, 22 iunie 2012, ora 9:49, domnul *Emil DRĂGHICI*, primarul comunei Vulcană-Băi (președintele ACoR), *Filofteia ȘERBAN*, viceprimarul comunei și membrii echipei de proiect *Maria-Manuela GHEORGHE*, *Adriana BĂNESCU*, *Silvia CRUCERU* și *Ortansa MIHAI* au fost prezenți la Centrul de Resurse și Sprijin în Educație Șotânga, unde au vizitat sediul centrului, o clădire nouă și adaptată nevoilor unui centru și școala din localitate care a fost de curând renovată.

Activitatea a avut loc în Sala de sport din localitate, unde toții invitații au fost foarte bine primiți și am asistat la un program artistic susținut de copiii de la școala din comuna Șotânga.

În ziua de 28 iunie au vizitat Centrul de Resurse și Sprijin în Educație (CRSE) Vulcana-Băi, 20 (douăzeci) de membri ai Organizația Paideea din Bulgaria, unul dintre partenerii proiectului.

Echipa de proiect le-a prezentat, „*Imnul CRSE Vulcana-Băi*” și activitățile desfășurate în cadrul centrului. Membrii echipei Bulgariei au fost încântați de activitățile prezentate în cadrul centrului, ținând cont de faptul că beneficiarii proiectului sunt cei pentru care reprezintă o problemă accesul la educație, făcând parte din categorii sociale dezavantajate. Am explicat cum se lucrează la încurajarea școlarizării copiilor, prevenirea abandonului timpuriu al școlii care afectează copiii din categorii vulnerabile, marginalizate și menținerea în sistemul de educație a acestora, pentru creșterea șanselor lor de integrare pe piața muncii, la vârsta adultă, având în vedere că o parte dintre ei provin din familii în care niciunul dintre părinți nu au urmat o formă de învățământ potrivit legii.

Au fost încântați de hărnicia locuitorilor comunei și de frumusețea zonei.

Activitatea pe care o desfășoară echipa de proiect de la nivelul comunei Vulcana-Băi, orele multe petrecute în fața calculatorului pentru a întocmi, mulțimea de documente care trebuie transmise FUNDAȚIEI COPIII NOȘTRI, diplomele, suvenirurile, tablourile de promoție, etc. sunt toate numai pentru binele copiilor din centru, familiilor acestora și pentru a face cunoscută, bineînțeles prin intermediul primarului Emil DRĂGHICI, comuna VULCANA-Băi.

✍ Ortansa MIHAI
**INSPECTOR ÎN CADRUL SERVICIULUI
PUBLIC DE ASISTENȚĂ SOCIALĂ**

*„Dacă nu putem să fim buni, să încercăm să fim măcar politicoși.”
(Nicolae STEINHARDT)*

NICOLAE STEINHARDT – CENTENARUL NAȘTERII FILOZOFULUI ROMÂN (1912)

Nicolae Steinhardt (n. 29 iulie 1912 - d. 30 martie 1989) a fost un scriitor, publicist, critic literar și jurist român, originar din Pantelimon, județul Ilfov. De origine evreiască, s-a convertit la religia creștină ortodoxă în închisoarea de la Jilava, își va lua numele de fratele Nicolae, și se va călugări după punerea sa în libertate. Este autorul unei opere unice în literatura română, *Jurnalul fericirii*. A fost doctor în drept constituțional.

Frecventează cenaclul literar „Sburătorul” al lui Eugen Lovinescu, descoperindu-se în el germenii viitorului literat.

Își ia licența în Drept și Litere la Universitatea din București în 1934, iar în 1936 își susține la București doctoratul în drept constituțional.

Între anii 1937-1939 călătorește în Elveția, în Austria (familia sa avea ceva legături de rudenie cu cea a lui Freud), în Franța și în Anglia, întregindu-și bagajul de cunoștințe.

În 1939 revine în țară și începe să lucreze ca redactor la Revista Fundațiilor Regale, la recomandarea lui Camil Petrescu, de unde este înlăturat (împreună cu Vladimir Streinu) în anul 1940, în cadrul acțiunii de „purificare etnică” declanșată sub guvernarea Antonescu-Sima. Urmează o perioadă de privațiuni pe motive etnice (1940-1944).

Din 1944 revine la „Revista Fundațiilor Regale” depunând o intensă activitate publicistică și critică. Dar este din nou înlăturat în 1947, se pare în urma unui denunț al lui George Călinescu. În același timp, mai colaborează la *Universul literar*, *Libertatea* și *Viața românească*. Printre scriitorii săi favoriți se numărau Marcel Proust, André Gide, Aldous Huxley, Simone Weil.

După 1947 este dat afară din barou, i se refuză publicarea textelor și execută câteva slujbe mărunte, adesea necalificate. Între 1948 și 1959 suferă o nouă perioadă de privațiuni, alături de pleiada intelectualității românești interbelice.

În 1958 este arestat Constantin Noica și grupul său de prieteni din care făceau parte și Nicu Steinhardt, alături de Dinu Pillat, Alexandru Paleologu, Vladimir Streinu, Sergiu Al-George, Păstorel Teodoreanu, Dinu Ranetti, Mihai Rădulescu, Theodor Enescu, Marieta Sadova ș.a. La 31 decembrie 1959 este convocat la Securitate, cerându-i-se să fie martor al acuzării, punându-i-se în vedere că dacă refuză să fie martor al acuzării, va fi arestat și implicat în „lotul intelectualilor mistico-legionari”. Anchetat pentru că a refuzat să depună mărturie împotriva lui Constantin Noica, este condamnat în „lotul Pillat-Noica” la 13 ani de muncă silnică, sub acuzația de „crimă de uneltire contra ordinii sociale”.

Acest eveniment înlătură „orice dubiu, șovăială, teamă, lene, descumpănire” și grăbește luarea deciziei de a se boteza. La 15 martie 1960, în închisoarea Jilava, ieromonahul basarabean Mina Dobzeu îl botează întru Iisus Hristos, naș de botez fiindu-i Emanuel Vidrașcu (coleg de lot, fost șef de cabinet al mareșalului Antonescu), iar ca martori ai tainei participă Alexandru Paleologu, doi preoți romano-catolici, unul fiind chiar Monseniorul Ghica, doi preoți uniți și unul protestant, „spre a da botezului un caracter ecumenic”.

Episodul dă naștere cărții *Jurnalul fericirii*, care reprezintă, după propria-i mărturie, testamentul lui literar.

Temându-se de noi intervenții din partea Securității, N. Steinhardt face apel la prietenul său mai tânăr Virgil Ciomoș pentru a-i salva manuscrisele. Acesta publică *Jurnalul* în 1991, iar în 1992 cartea primește premiul pentru cea mai bună carte a anului.

Este supus rigorilor detenției din închisorile comuniste de la Jilava, Gherla, Aiud etc. până în august 1964, când este eliberat, în urma grațierii generale a deținuților politici. Îndată după eliberarea din detenție, la schitul bucureștean Dărvari, își desăvârșește taina botezului prin mirungere și primirea sfintei împărtășanii

După moartea tatălui său (1967) începe să-și caute o mănăstire.

În 1975 vine la mănăstirea unde se afla ieromonahul Mina Dobzeu, însă episcopul Partenie refuză să-i permită șederea, așa încât părintele Mina îl trimite la arhiepiscopul Teofil Herineanu de la Cluj-Napoca și la episcopul Iustinian Chira de la Maramureș. Întâmplarea a făcut însă ca în 1976 Constantin Noica să îl întâlnească, la o lansare de carte care a avut loc la Cluj-Napoca, pe Iustinian Chira, bun prieten al lui Ioan Alexandru și al scriitorilor în general. Invitat de acesta, Noica ajunge în scurt timp la Mănăstirea Rohia unde zăbovește 3 zile. Cadrul natural și biblioteca vastă îl impresionează deopotrivă pe marele filosof care nu ezită să îi povestească lui Steinhardt despre cele văzute la Rohia, mai ales că îi știa gândul de a se retrage într-o mănăstire.

În 1978, Steinhardt stă vara la Rohia pentru ca în anul următor să se stabilească definitiv acolo ca bibliotecar, cu aprobarea episcopului Iustinian. La data de 16 august 1980 este tuns în monahism la mănăstirea Rohia de către episcopul Iustinian Chira și arhiepiscopul Teofil Herineanu, care îl iau sub aripa lor ocrotitoare. Arhimandritul Serafim Man, starețul mănăstirii Rohia, îl integrează în obștea mănăstirii. La mănăstire pune în ordine cele peste 23.000 de volume ale mănăstirii, se integrează în viața mănăstirii (participă la slujbe, povățuiește pelerinii, predică), iar, în paralel, își intensifică activitatea literară. Volume publicate în această perioadă: *Geo Bogza - un poet al Efectelor*, *Exaltării*, *Grandiosului*, *Solemnității*, *Exuberanței și Patetismului* (1982), *Critică la persoana întâi* (1983), *Escale în timp și spațiu* (1987) și *Prin alții spre sine* (1988). Aceste volume îl impun ca un eseist de marcă al literaturii române.

În martie 1989 angina pectorală de care suferea se agravează și N. Steinhardt se decide să plece la București pentru a vedea un medic specialist. Face drumul spre Baia Mare, dar înainte de îmbarcare pentru București, suferă un infarct și este dus la spitalul din Baia Mare, unde moare câteva zile mai târziu, joi, 30 martie 1989

În ajunul morții sale, Ioan Pinteș și Virgil Ciomoș au trecut pe la mănăstire și au recuperat din chilia călugărului-scriitor o bună parte a textelor sale. Acestea și alte texte, recuperate de prin edituri sau de la prieteni, au fost publicate postum.

La înmormântarea sa, riguros supravegheată de Securitate, s-au strâns cei mai buni prieteni, alături de care a suferit nedreptățile regimului comunist.

✉ prof. *Petra MICULESCU*

„Dacă n-ar fi iubirea, m-aș teme de
viață.”
(*Grigore VIERU*)

DINTRE CELE MAI FRUMOASE POEZII

CÂNTEC FEMEIESC

de *Adrian PĂUNESCU*

Așa e mama și a fost bunica
Așa suntem femei lângă femei
Părem nimic și nu-nsemnăm nimica
Doar niște „ele” ce slujesc pe "ei".

Ei neglijenți, iar ele foarte calme
Ei încurcând ce ele limpezesc
Ei numai tălpi și ele numai palme
Acesta e destinul femeiesc.

Și-n fond, ce fac femeile pe lume?
Nimic măreț, nimic impunător.
Schimbându-și după ei și drum și nume
Pun lucrurile iar la locul lor.

Cu-atâția pași ce au făcut prin casă
Și pentru care plată nici nu cer
De-ar fi pornit pe-o cale glorioasă
Ar fi ajuns și dincolo de cer.

Ei fac ce fac și tot ce fac se vede
Ba strică mult și ele-ndreaptă tot
Și de aceea nimeni nu le crede
Când cad, îmbătrânesc și nu mai pot.

Așa e mama și a fost bunica
Și ca ele mâine eu voi fi.
Ce facem noi, femeile? Nimica,
Decât curat și uneori copii.

Suntem veriga firului de ață
În fiecare lanț făcut din doi
Ce greu cu noi femeile în viață
Dar e și imposibil fără noi...

„Curiozitatea este fitilul din lumânarea învățării.”

(William Arthur WARD)

ȘTIȚI CĂ...

- ✓ Singura țară organizatoare de Olimpiadă care n-a câștigat nicio medalie de aur acasă este Canada?
- ✓ Imnul Greciei are 158 de strofe? Nimeni din Grecia nu cunoaște în totalitate imnul statului.
- ✓ Autostrăzile din SUA au fost concepute ca din 5 în 5 mile să aibă o porțiune dreaptă de cca 1 milă? Acolo pot ateriza la nevoie aeronavele.
- ✓ Arhipelagul Britanic cuprinde 1 000 de insule, dintre care Marea Britanie și Irlanda sunt cele mai importante ca suprafață?
- ✓ Luxemburgul este țara unde se înregistrează cea mai mare putere de cumpărare, dintre țările Uniunii Europene; are cel mai mare venit intern brut (38 830 dolari/cap de locuitor, în 2002)?
- ✓ În apropierea capitalei Lituaniei - Vilnius se află centrul geografic al Europei?
- ✓ Liechtensteinul este cunoscut prin producția și exportul de dinți artificiali și proteze dentare (locul 1 pe glob)?
- ✓ Finlanda are cei mai mulți abonați de telefonie mobilă și cei mai mulți locuitori conectați la internet din lume? Compania finlandeză Nokia este cea mai mare producătoare de telefoane mobile din lume.
- ✓ Cel mai înalt pod din lume se găsește în Mexic? Podul măsoară 403 m în înălțime, iar lungimea este de 1,1 km
- ✓ Cel mai vechi aeroport comercial încă funcțional din lume este cel din Sydney? Aeroportul australian și-a început activitatea în ianuarie 1920.

Culese de:

✍ prof. **Mihai MICULESCU**

„În copilărie atât de mult m-am crezut geniu, încât până la urmă am și ajuns.”

(Salvador DALÍ)

DIN CREAȚIA COPIILOR

Prietenie adevărată

Într-o zi, cinci prieteni buni se întâlnesc. Întotdeauna ei erau veseli, săritori și se înțelegeau foarte bine.

La un momentdat unul dintre ei supune:

- Aseară am stat și m-am gândit la noi. Ce înseamnă de fapt prietenia noastră și cuvântul prieten pentru mine. Voi ce credeți?

- Pentru mine prietenul este acela ce mă face să râd când sufletul îmi plânge, ce mă face să plâng de fericire, ce mă face să râd de prostiile pe care le-am făcut în timpul zilei, zice Ioana.

- Pentru mine un prieten adevărat este cel care îmi spune totul în față, îmi atrage atenție când crede că nu e în regulă și mă felicită când trebuie. Este cel ce îmi dă speranță să merg mai departe, e lângă mine când mă bucur și când greșesc, și dacă am o problemă știu că mă pot baza pe el, spune Iulian.

- Prietenia adevărată cred că este bazată pe încredere, oricât de departe am fi, să nu se simtă, să împărtășim aceleași sentimente, cred că nu ar trebui să se uite la tine de sus, decât dacă te ridică atunci când ai căzut, a spus Elena.

- Prieten, este un cuvânt ce atârnă greu în viață, e greu să găsești o persoană căreia să îi poți spune „prieten“. Cred că un prieten ar trebui să fie mereu sincer, este cel ce îți ține moral acolo sus, la locul lui sau cel care ți-l ridică, spune Raul.

- Dar tu, Denisa, ce crezi că nu ne-ai spus?

- Ioana, pentru mine prietenia înseamnă foarte mult, voi, pentru mine însemnați mult, fără voi nu aş avea caracterul ăsta, fără voi nu aş fi la locul meu, fără voi aş fi lipsit de viață, de veselie. Voi sunteți cei care m-ați învățat ce e sinceritatea, respectul, curajul, voi sunteți cei care mi-ați spus că pot să merg mai departe și să nu privesc în trecut, că el nu mai contează. Viitorul trebuie să-l aranjăm, să punem cărămizi noi. Tu, Ioana, fiind mai mare, mi-ai fost ca o mamă care mă ascultă și mă ajută. Elena, îmi ești ca o soră, iar voi, băieți, ca doi frați pe care i-am iubit, îi iubesc și sunt sigură că îi iubi în continuare.

- Cred că spun în numele fiecărui „mulțumim“, Și tu, nouă, ne ești ca o soră.

Prietenia este cea mai frumoasă comoară cu care te poți mândri, prietenul este acela care nu te judecă, este cel căruia poți să îi spui orice, fără să îți fie teamă că te va trăda. Atunci când ai un prieten adevărat, cu siguranță viața ta e mai frumoasă, te sprijină, te ajută să te ridici, să treci mai departe și poate chiar să uiți. Pentru un prieten adevărat aş renunța la multe, poate chiar la tot. Doi prieteni adevărați cred că trebuie să semene, nu fizic, ci sufletește. Când îl jignești pe unul dintre ei și celălalt se va simți jignit. E ca și cum ar fi două persoane într-una, este acea persoană care, indiferent de ce zici îți i-a apărarea și crede în tine, crede că ești nevinovat și te susține până la capăt. O prietenie adevărată ar trebui să treacă peste orice obstacol, să treacă peste orice comentariu din afară, să rămână alături indiferent de consecințe.

În viață trebuie să ai mult, foarte mult noroc, să găsești un prieten, măcar un prieten adevărat.

Pentru mine asta înseamnă prietenie adevărată și un prieten adevărat.

✍ Ioana-Izabela DOBRESCU

Clasa a VII-a

ȘCOALA CU CLASELE I-VIII „ION MAREȘ“ VULCANA-BĂI

„Omul trebuie să sufere. Când nu are motive reale, inventează unelre.”

(Jose MARTI)

SĂ NU UITĂM SĂ LE SPUNEM LA MULȚI ANI!

LOCUITORII COMUNEI VULCANA-BĂI

NĂSCUȚI ÎN LUNA IULIE

1 iulie

Averuța IACOB
Vasilica PANAITA
Vasile STOIAN
Vasile ȚÎRGHEȘ
Daniel MITRESCU
Cornelia BUCUROIU
Corina-Elena DRĂGHICI
Ionela ȘERBAN
Alexandru-Ionuț ȘERBAN
Valentin MOROE

2 iulie

Vasile ARON
Clement GRECU
Dumitru ILIE
Adrian MĂTUȘA
Eugenia DINIȘOR
Cătălina MOROE
Tatiana ENESCU
Ion-George ARON
Daniela-Elena BADEA
Ionuț-Cristian DUMITRU
Petrică MOREANU

3 iulie

Nicolae GRECU
Tarsița NEACȘU
Georgeta BÎRLIGEANU
Irina IONAȘ
Gabriela NEAGA
Gabriel-Emil BURTOIU
Flaviana-Mihaela MOROE
Andreea-Cerasela FĂȘIE

4 iulie

Aneta NEGULESCU
Marieta BĂLAȘA
Emil DRĂGHICI
Leonica OPROIU
Gheorghe IOSIF
Ramona-Elena MILEA

5 iulie

Elena MIHAI
Dumitru GRECU
Victor MIHAI
Alexandru ȘETREANU
Gheorghe BUCUROIU
Gheorghe MOISE
Elena SAVU
Ionuț MILEA
Liviu-Marian GHIȘAN
Aurlian OPINCARU
Daniel MOROE
Costinel-Florin CRĂCIUN
Mathias-Valentine ZĂRNĂ

6 iulie

Dumitru DOBRA
Cornel DUMITRU
Florin MITRESCU
Sabina-Maria NECȘOIU
Marian-Bogdan ȚÎRGHEȘ

7 iulie

Emilia MĂGUREANU
Valeria IONAȘ
Polixenia NEAGA
Gheorghita DRĂGHICI
Teodor POPESCU
Gheorghita BIȚOC
Mircea BUCUROIU
Georgeta BĂLAȘA
Ciprian RADU
Adrian SUSANU

8 iulie

Margareta BĂLAȘA
Elena MOREANU
Micșunica SCRIPCARU
Mircea BUCUROIU

Mihai DOBRESCU

Emil FLOREA
Vasile ANTOFIE
Marius-Sandu VĂSIAN
Silvia FĂȘIE

9 iulie

Luminița STOIAN
Severina-Florina FĂȘIE
Ciprian GOGU
Elena-Mirabela ENACHE
Elena-Izabela ODAGIU

10 iulie

Mircea PIOARU
Onore PIOARU
Alexandra-Ionela CIOCAN
Ana-Maria DRĂGHICI
Maria-Florentina CHIORNIȚĂ

11 iulie

Gheorghe MOREANU
Emilian ȘETREANU
Valentina COMAN
Elena BUCUROIU
Gheorghe TRONECI
Vasile-Daniel STOIAN
Corina-Georgiana UNGUREANU
Constantin-Lucian STÎNGACIU
Andrei-Vlăduț MIHĂLCESCU

12 iulie

Ortansa VĂCARU
Ovidiu-Valentin BĂLAȘA
Maria STÎNGACIU
Florin MIHAI
Elena-Corina DOBRESCU

13 iulie

Elena PIOARU
Marius FĂȘIE
Ilie BOBLEACĂ
Andreea-Elena SPÎNU
Alexandra-Mihaela IOSIF
Adriana-Elena COMAN

14 iulie

ARON Melania
OPREA Elena
Mugurel-Constantin RĂU
Constantin ȘERBAN

15 iulie

Maria ȘETREANU
Ana-Maria LUPU
Mihai-Stelian ILIE
Corneliu-Sebastian DOBRESCU

Gabriela-Antonia GAFIȚOIU
Florin-Daniel BOBLEACĂ

16 iulie

Elisabeta GRECU
Mircea TRONECI
Nicolae PONORICĂ
Aurel FĂȘIE
Costin NIȚESCU
Maria BADEA
Traian DINU
Nestor CIOCAN
Mădălina MĂGUREANU
Beniamin DOBRESCU
Ioana MOREANU
Antonia-Ionela BURCĂ

17 iulie

Dorina ZEGHERU
Elisabeta MIHAI
Aurel SPÂNU
Viorel IUREA
Delioara-Gabriela BĂLAȘA
Ilie BADEA
Răzvan TUDOR
Andreea GRECU
Alexandra-Andreea OLARU
Sergiu-Marian ȘERBAN
Carlos-George MIHAI

18 iulie

Ioan SPÂNU
Ion GRECU
Ion DINIȘOR
Mioara BĂLAȘA
Constantin STÎNGACIU
Ion FĂȘIE
Florin ILIE
Gheorghică-Adrian TEODORESCU
Robert-Iulian NICOLĂESCU
Lorin-Vasile POPA
Maria-Raluca MIHAI

19 iulie

Maria BÎRLOG
Elena-Cristina ENE
Vasile ILIE
Gabriela POPESCU
Liliana IONESCU
Ioana-Izabela POPESCU
Beatrice-Ionela BĂLAȘA

20 iulie

Gheorghe GRECU
Natalia NICOLAE
Floarea BĂLAȘA
Ion BRÎNZICĂ

Valentin NEGULESCU
Adriana-Adela POPA
Eugen MOREANU
Iuliana-Mihaela BADEA

21 iulie

Mihail SZILVESZTER
Ilie SAVU
Raluca MITRESCU
Maria-Loredana SĂVULESCU
Antonia-Ștefania STOIAN

22 iulie

Vasile JOIȚA
Silvia SUSANU
Mihaela MEDREGA
Corneliu BUCUROIU
Elena-Alina PÎRVU
Ionuț SARU
Laura-Ana-Maria SAVU

23 iulie

Haralambie ILINESCU
Gheorghe ARON
Adriana ENESCU
Daniel SPÎNU
Dumitru POPESCU
Marinela-Steluța ARON
Ecaterina-Filofteia CIOCODEICĂ

24 iulie

Rodica MĂGUREANU
Aurelia RĂDOI
Vasile GRECU
Rodica MILEA
Georgiana-Larisa DOBRESCU
Antonia-Mihaela ILIE

25 iulie

Ion BÂRLIGEANU
Elena OPROIU
Niculina VĂCARU
Elena-Roxana VASILE
Andreea-Georgiana STOICA
Maria-Izabela GRECU
George-Valentin DRĂGHICI
Antonia-Maria DUMITRU

26 iulie

Rita STOIAN
Floarea ȚUȚUIANU
Vasile NEGULESCU
Florin MIHAI
Elena-Alina ȘETREANU
Eusebiu-Cristian JOIȚA

27 iulie
Ion GRECU
Elena-Mihaela DUMITRESCU
Mihail-Cristian MILEA
Leontina-Cristiana POPESCU
Oana-Andreea LOPOTARU
Dumitru-Nicolae CIOCODEICĂ

28 iulie
Victor GRECU
Gabriel-Ion POPESCU
Ionuț-Eusebiu MITRESCU

29 iulie
Emil DOBRESCU
Nicolae ENE
Gheorghe MIHAI
Floarea ȘERBAN
Ioneta MILEA
Ilie-Mihail FĂȘIE

Simona-Georgiana SAVU
Marius-Constantin MĂGUREANU
Marvin-Costin FĂȘIE
Patrick-Andrei-Cristian GRANCEA
Vlad MOREANU

30 iulie
Vasile GRECU
Ion-Marian BUCUROIU
Adrian DINIȘOR
Corina BÎRLIGEANU
Maria-Raluca OPREA

31 iulie
Emil TRONECI
Eugenia MOREANU
Georgian-Horațiu CIOCAN
Maria-Nicoleta CIOCĂU
Ionuț-Daniel ZEGHERU
Georgiana-Alexandra CURĂVALEA

*„Cu cât s-a scurs mai mult nisip prin
clepsidra vieții noastre, cu atât mai clar ar
trebui să vedem prin ea.”
(Jean PAUL)*

ACTE ȘI FAPTE DE STARE CIVILĂ, ÎN CURSUL LUNII IUNIE:

DECESE:

- ✓ CIOCODEICĂ Ion – n. 08.07.1932 – d. 23.06.2012;

CĂSĂTORII:

- ZEGHERU Gabriel și BUCUR Ionela-Valentina – 03.06.2012

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
Pompilia BĂJENARU – bibliotecar,
Maria MOREANU – consilier juridic,
Dionisie BURCĂ – secretar

